

Eleki Krónika – 2003. február

Új orvos a IV. körzetben

Az elmúlt időszakban nagyon sokszor megfogalmazódott az eleki emberek részéről a IV-es orvosi körzet betöltetlensége, az orvosválasztás lehetőségének hiánya. Az újonnan megválasztott képviselő-testület a polgármester úr ígéretének megfelelően már az első munkanapjain megpróbált e kérésnek eleget tenni. Jelenleg a körzet orvosa Dr. Ramasz Károly úr, akit az Eleki Krónika segítségével is szeretnénk bemutatni Elek város lakóinak.

1969. augusztus 2-án született Békéscsabán. Szülei pedagógusok, mindketten Békéscsabán tanítottak, édesanyja már nyugdíjas. Az általános iskolát és a középiskolát Békéscsabán végezte. 1987-ben érettségizett a Rózsa Ferenc Gimnáziumban. Ebben az évben kezdte meg tanulmányait a Szegedi Orvostudományi Egyetem Általános Orvostudományi Karán. 1994-ben szerzett diplomát. Azóta Békéscsabán a Réthy Pál Kórház II-es Belgyógyászati Osztályán dolgozott. Ez az osztály diabetológiai (cukorbetegséggel foglalkozó) szakirányú osztály. Gyimesi András főorvos úr tavalyi érkezése óta endokrinológiai profillal is kiegészült. Kezdetektől fogva aktívan részt vett az osztályhoz tartozó cukorbeteg szakambulancia munkájában is. Érdeklődése az általános belgyógyászaton túl az anyagcsere- és keringési betegségek iránt a legkiélezettebb. A közeljövőben a háziorvosi szakvizsga megszerzése a célja. Az ehhez szükséges továbbképzések olykor sajnos a betegektől vonják el a rendelkezésre álló időt. A rendelési idő reggel 7.30-tól 10.30-ig, délután 14.00-tól 15.30-ig tart. Az önkormányzat két szobás összkomfortos szolgálati lakást biztosított számára, így a helyben lakás lehetségessé vált. A háziorvosi szolgálat készenléti, illetve ügyeleti rendszerében a többi kolléga mellett arányosan részt vesz.

Távlati céljai között az Eleken történő tartós letelepedés áll. Elekhez rokoni szálak is szorosan kötik, nagymamája, mennyasszonya is elekiek. Szeretne képességeinek megfelelően a lehető legtöbbet tenni Elek lakosságának egészségügyi szolgálatában.

Munkájában kívánunk sok-sok munkasikert, egyéni életében boldogságot és érezze magát mielőbb otthon Eleken.

Lantos Mihályné

A testületi ülésen történt

2003. január 27-én Elek város önkormányzata rendkívüli ülést tartott. A mostani ülés legfontosabb része az volt, amikor a polgármester szóbeli tájékoztatást tartott a megüresedett orvosi álláshely betöltéséről.

Az ülést figyelemmel követők megtudhatták, hogy immáron sikerült betölteni minden álláshelyet, mert dr. Ramasz Károly belgyógyász szakorvos személyében február elsejétől egy új orvos is van Eleknek. Az önkormányzat most csak május 31-ig kötött vele szerződést, mert addig meg kell szereznie a háziorvosi szakképesítését is.

Ezt követően képviselők megszavazták a helyi szennyvízcsatornázás és -tisztítás V.

üteme előkészítésének feladatait. /A nettó költség összege 647.065 Ft./

Az ülés végén az érdeklődők arra kaptak választ, hogy a mozi mellett álló védett, ősi fa megóvása továbbra is folyamatos, annak látható jelei is erre utalnak. /Február elején még nem lehetett tudni, hogy pontosan mikor lesz ismét önkormányzati ülés városunkban./

Rapajkó Tibor

Szalagavató a középiskolában

A Radványi György Középiskola végzős tanulói 2003. február 21-én délután 13 órakor tartják szalagavató ünnepségüket a Reibel Mihály Művelődési Központban. Az iskola életében először tűznek szalagot gyorsítkeztetési eladóknak és mezőgazdasági technikusoknak. Összesen 68 tanuló mondhatja el magáról, hogy néhány hónap múlva szakmával, technikus oklevéllel léphet az életbe.

A programban Zábó András igazgató úr köszönti a megjelent vendégeket és tanulókat, mond ünnepi beszédet, majd a szalagtűzés ünnepélyes pillanatai következnek. A jó hangulatról a vidámságról a végzős tanulók műsora gondoskodik. Itt vehetik át jutalmukat az iskolai házi szakma kiváló tanulója verseny legjobbjai is. Várhatóan a hagyományoknak megfelelően 400 vendég, szülő, nagyszülő, rokon látogatja meg rendezvényüket.

Lantos Mihályné

A Magyar Kultúra Napja Eleken

Előljáróban azt mondhatom - és igazán őszintén -, hogy nagyszerű volt! Egy egész délután gyönyörködhettünk kedves, okos gyermekeink tehetségét megmutató előadásokban január 22-én a művelődési központban. Az elsősöktől a nyolcadik osztályosokig Lökösháza, Kétegyháza és Elek települések általános iskolás kisdíákjai mutatták meg képességeiket az ének, a zene, a próza- és versmondás területein.

A rendezvényt Árgyelán György, a művelődési központ igazgatója nyitotta meg. Ismertette a versenyző diákokkal a technikai tudnivalókat, mely szerint az alsó tagozatosok a művelődési központ emeleti termében, míg a felsősök a nagyteremben mutathatják be produkciójukat. /Az elkülönülésre azért volt szükség, mert a nyolcvan-egynéhány tanuló egyazon helyszínen történő bemutatkozása nagyon sok időt - éjszakába nyúlóan - vett volna igénybe, amely mind a diákok, mind pedig a hallgatóság számára nagyon megterhelő, fárasztó lett volna. A döntés helyes volt még akkor is, ha az ETV kamerája, a többgyermekes szülők, az érdeklődők egyszerre csak az egyik helyszínen láthatták a versenyzőket. A nagyterembe különben sem fértek volna be a versenyzők és a nekik szurkoló szülők, nagyszülők, keresztszülők tömege, a szomszéd nénik, -bácsik, az őket felkészítő és érdeklődő pedagógusok./

Árgyelán igazgató úr üdvözölte a kistérségi vetélkedőn megjelenteket, majd átadta a szót Pelle Lászlónak, az Elek Város Önkormányzata Kulturális Bizottsága tagjának, a helyi önkormányzat képviselőjének. Pelle úr is köszöntötte a rendezvény valamennyi résztvevőjét, jó versengést, sok sikert és jó szórakozást kívánva mindenkinek.

A vetélkedő két helyszínen történő lefolyása okán két teljes értékű zsűrit kellett

létrehozni, mely szerint a zsűri elnöke: dr. Heimné Máté Mária.

Az alsó tagozatosoknál "ítélkező" zsűri tagjai: Tóth Gáborné, Szép Irén, Törzsök Ildikó.

A felsősöknél: Makai Tímea, Mehák Jánosné, Ambrus Mária.

E sorok írójának nem feladata a látott produkciók értékelése, de - talán - véleményét elmondhatja, leírhatja. A vers- és prózamondó kategóriában csodálatos előadásokat hallhattunk, láthattunk! Elbűvölő a gyermekek tudása, előadói készsége a bennük megbúvó izgalom ellenére is. Némely előadás közben szinte vibrált a levegő, elállt az ember lélegzete a gyerekek által létrehozott csodáktól! Ez a bűvölet tartott mindenkit fogva egészen a vetélkedő végeztéig, s szinte fájt felébredni belőle.

A hosszú órákig tartó bemutatók után a zsűri ítélezését vártuk. Dr. Heimné elnökasszony ismertette a tőle megszokott nyíltsággal, határozottsággal - ugyanakkor minden gyermeket megnyugtatóan - a zsűri egybehangzó véleményét, mely szerint:

1-2. osztályosok prózamondói közül:

I. Egeresi Gergő, II. Fehér Zsanett, III. Grósz György.

1-2. osztályosok versmondói közül:

I. Papp Brigitta, II. Szűcs Vivien, III. Mónus János.

3-4. osztályosok prózamondói közül:

I. Sárosi Dániel, II. Mokán Gabriella, III. Bukor Mónika és Újlaki Tünde /megosztott helyezés/.

3-4. osztályosok versmondói közül:

I. Szász Zoltán, II. Süle Gréta, III. Lampert Éva Tünde.

4. osztályosok ének versenyzői közül:

I. Faragó Samanta, II. Szabó Henriett, III. Farkas Alex.

5. osztályosok ének versenyzői közül:

I. Dila Zsuzsanna, II. Litin Simona, III. Ottlakán Henrietta.

5-6. osztályosok versmondói közül:

I. Nagy Eszter, II. Ottlakán Odett, III. Bogár Szabó Mihály.

5-6. osztályos prózamondók közül:

I. Mészáros Marianna, II. Behán Krisztina.

7-8. osztályosok versmondói közül:

I. Hoffmann György,

II. Nagy Szilvia,

III. Rocskár Vivien.

7-8. osztályosok prózamondói közül:

I. Prágai Tamás, II. Brindás Orsolya, III. Ramasz Beáta.

Különdíjban részesültek:

Balogh Angéla, Sípos Gréta.

Csoportos produkciók kategóriában elismerésben részesültek:

Elek Város Általános Iskolája, Elek Város Román Tanítási Nyelvű Általános Iskolája, Lökösháza Általános Iskolájának énekcsoportja, Kétegyháza Általános Iskolájának csoportja.

Örömmel vették a versenyző diákok és a közönség is egyaránt a Törzsök Ildikó vezetése és irányítása alatt működő aerobic csoport bemutatóját, amely gazdagította a rendezvény egyébként is színes palettáját.

A vetélkedő végén dr. Heimné Máté Mária mondott zárszót a díjak, oklevelek átadása

után. /Ezek zöme a művelődési központ ajándékai voltak./ Megköszönte a gyermekeknek, szülőknek, s nem utolsó sorban a lelkes pedagógusoknak a vetélkedő során tanúsított pozitív hozzáállást, segítséget, fáradozást, melyeknek eredményeként a Magyar Kultúra Napján ilyen csodálatos produkciókat tekinthettünk meg. Mint mondotta:..."a zsűrinek nehéz dolga volt a döntések meghozatalánál" - s ezt el is hisszük! Ennyi szép és okos gyermek együtt! - bizony elvarázsol, bámulatba ejt mindenkit. Az elnök asszony a jövő évi vetélkedésre is szeretettel hív és vár mindenkit.

Mit is írhatna még a "krónikás"? Szívből kíván a megmérettetést vállaló diákoknak további sok sikerélményt, a szülőknek sok-sok örömet, a felkészítő tanároknak jó egészséget és kitartást!

A művelődési központnak és egyéb rendező, segítő, támogató szervezeteknek továbbra is kéri és várják ebbéli segítségét, melyet tisztelettel megköszönnek.

T.R.K.

"Az igényeknek eleget kell tenni!"

Az idézőjel alkalmazása amiatt indokolt, mert Drágos József, a helyi Cigány Kisebbségi Önkormányzat tagja többször is és nyomatékosan mondja, amikor a nemrégiben lezajlott cigány bálról beszélgetünk.

- Valóban így van, az igényeket ki kell elégíteni, márpedig az eleki cigány bálra van igény. Megmutatkozik ez a több száz fő részvételében is. Hozzátennem, hogy az igények mind magasabb színvonalat is követelnek, s ennek szeretnénk a tőlünk telhető legjobban megfelelni. Az idei bálunkon mintegy 300-320 fő vett részt. Akár szomorú is lehetne az ember, ha arra gondol, hogy az elmúlt évi ugyanilyen rendezvényünkön ennek majdnem a dupláját regisztrálhattuk. Mégsem búslakodunk, mert a művelődési központ nagytermében tüt is alig lehetett leejteni most is. Aki eljött, az nagyon jól érezhette magát, hiszen kiváló zenekarok- az országosan is jól ismert és kedvelt, Bódi Guszti vezette "Fekete szemek", és műsorukat követően a békéscsabai "Elfelejtett tüzek" együttes - zenéjére rophatta a táncot egészen hajnali 4-5 óráig a bálozó közönség.

- A különböző propagandájukban /rádió, tv-k, plakátok stb./ arról értesítették a közönséget, hogy Galambos Lajos, azaz "Lagzi Lajcsi" is fellép a bálon, ám őt mégsem láthatták. Trükkös "húzónev" volt-e csupán?

- Nem, valóban meghívtuk, amelyre igen választ kaptunk. Egyéb technikai okokra és egyebekre való hivatkozással azonban nem tudott eljönni Elekre.

- A helyi érdeklődőkön kívül mely településekről érkeztek még?

- Úgy vélem, hogy megfelelően tájékoztattuk a lakosságot, az érintetteket Eleken és megye szerte egyaránt. Személyre szóló meghívókkal, plakátok kihelyezésével, a Gyula TV, a Csaba Rádió híradásaival is igyekeztünk megfelelő propagandát kifejteni. Mindezeknek köszönhetően Dobozról, Kétegyházáról, Lökösházáról, Újkígyósról, Békéscsabáról, Szarvasról, Orosházáról, Gesztről is érkeztek az ottani cigány kisebbségi önkormányzatok vezetői és a mulatni vágyók. Mindenkinek nagyon örültünk. Jó hangulatban töltötték el az időt nálunk és velünk, jól szórakoztak. Erről visszajelzések is tanúskodnak. Végző soron ez volt a rendezvényünk célja, aminek bizonyára meg is feleltünk.

- Köszönjük a beszélgetést!

Báli hangulatban

Idén - korábbi híradásunkkal ellentétben - nem a cigánylakosság bálozott először, hanem a sort a hagyományos, batyus román bál nyitotta meg. Rendezője, szervezője az Eleki Román Kisebbségi Önkormányzat és az Eleki Román Hagyományőrző Egyesület volt. Időpontja pedig 2003. február 1-je, helyszíne az Eleki "Reibel Mihály" Művelődési Központ. Meghívójuk szerint a belépés díjtalan volt.

A mindenkor igen rangos bál főszervezőjét, a románság kisebbségi önkormányzatának új elnökét, Botás Lászlót kérdeztük meg a lebonyolítás körülményeiről, a bál hangulatáról és egyebekről.

- Bizonyára Elek Város román identitású lakossága és a román zenét, táncot kedvelő szimpatizánsok nagy örömmel fogadták a hírt, mely szerint idén belépődíj nélkül vehetnek részt ezen a bálon. Hogyan sikerült ezt megoldani, finanszírozni, milyen forrásból?

-Az előző kisebbségi önkormányzat vezetése tartalékkolt költségvetéséből erre pénzt, így tehattuk ingyenessé a bálát. Szép gesztusnak véljük ezt a helyi románság részére. Egyébként a kisebbségi önkormányzatunk testülete is megvitatta ezt a kérdést, közös döntés született erről.

- Nem tartottak-e attól, hogy a közönség ezt esetleg majd úgy ítéli meg, hogy "ami ingyen van, azt értéktelen"?

- Természetesen gondoltunk erre is, de miután ez testületi döntés volt, ehhez tartottuk magunkat.

- Milyen zenekar húzta a talpalávalót?

- Sarkadról érkezett egy 4 tagú zenekar, mellettük Méhkerékről is jött egy nagyszerű zenész. Nagy örömünkre elfogadta meghívásunkat a békéscsabai Békés Banda két kiváló muzsikusa is, Barbócz Sándor és társa.

- Más településekről kiket hívtak meg, kik érkeztek?

- Megtisztelte a rendezvényünket a romániai kormány Határon Túli Románok Hivatalának vezetője, Doru Vasilie Ionescu államtitkár, Békés Megye Képviselő-testülete Etnikai és Kisebbségi Bizottságának elnöke, Tolnai Péter, valamint a bizottság vezető főtanácsosa, Hevesi József. Vendégünk volt Fretyán István, a Miniszterelnöki Hivatal Nemzeti és Etnikai Kisebbség főtanácsosa, Kreszta Traján, a Magyarországi Románok Országos Önkormányzatának elnöke is, valamint Pluhár László, Elek polgármestere. Érkeztek vendégek Lökösházáról, Kétegyházáról is, az ottani román kisebbségi önkormányzatok elnökei és tagjai.

- Műsoros volt-e a bál?

- Igen, a műsorban fellépett az Elek Táncegyüttes, valamint a helyi általános iskola művészeti tagozatának néptáncosai.

- Volt-e hagyományos nyitótánc, azt kik adták?

- Természetesen volt, a helyi Román Hagyományőrző Egyesület neves táncosai prezentálásában.

- Megítélésük szerint mennyien vettek részt a bálon?

- Körülbelül 150 főre tehető a résztvevők száma.
- A tombola mindig szerves része a báloknak. Így volt most is?
- Igen, az egyesületünk szervezte és bonyolította le.
- A közönség hangulatáról is szeretnénk tudni valamit.
- Úgy éreztük, hogy mindenki nagyon jól érezte magát. Az is igaz, hogy a táncolóknak bőven volt tér, hiszen a művelődési központ nagyterme a résztvevők számánál sokkal több ember befogadására alkalmas. A jó hangulatot bizonyítja, hogy hajnali 4 óráig sokan kitarítottak, akkor fejeződött be a bálunk.
- Megkérjük elnök urat, hogy summázza valamelyest a rendezvényt a sikerek, esetleg veszteségek függvényében, s mondja el véleményét arról, hogy az ingyenességet, a más szervezettel való közös rendezést és egyebeket a jövőben is járható útnak tartják-e?
- Szerintünk mindenképpen egy szervezetnek kell a rendezői feladatokat a jövőben ellátnia, mert most a feladatok és azok végrehajtása is szétaprózódott. Tervezzük azt is, hogy táncház jelleget kellene adni a bálunknak, hagyományos zenével, hagyományos táncokkal a régi, hajdanvolt szokások mintájára. Ebben nagyon számítunk mind az idősebb, mind pedig a legfiatalabb táncosokra.
- Köszönjük a beszélgetést!

T.R.K.

Simonyi Zsigmond helyesírási verseny az Általános Iskolában

Az iskola tanulói igen gazdag programokban vehettek részt a zord, hideg januári napokon, ennek ellenére szívet melengető eredmények születtek.

Ezek a következők:

5. osztály: I. Turóczy Judit (5.b.), II. Váradi Beáta (5.b.), Szentgáli Zoltán (5.b.).
Felkészítő tanárunk Lénárt Istvánné.

6. osztály: I. Nagy Eszter (6.a.), II. Szabó Katalin (6.a.), III. Kovács Teréz (6.a.).
Felkészítő tanárunk Dézsiné Németh Ilona.

7. osztály: I. Hoffmann György (7.a.), II. Ramasz Beáta (7.b.), III. Cinanó Ilona (7.b.).
Felkészítő tanárunk Tóth Gáborné.

8. osztály: Turóczy Tünde (8.a.), II. Nagy Aletta (8.a.), III. Kardos Sándor (8.a.).
Felkészítő tanárunk Tóth Gáborné.

Gratulálunk a sikereikhez.

Lantos Mihályné

Gyermekmentő szolgálat Eleken

A Békés Megyei Önkormányzat eleki Integrált Gyermekotthonába és Óvodájába látogatott el dr. Edvi Péter, a Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálat Magyarországi Egyesületének elnöke 2003. január 23-án délelőtt. Nem jött üres kézzel, hiszen az általa átadott ajándékok értéke mintegy fél millió forintot tesz ki. Jövetelének legfőbb célja volt, hogy az elmúlt év decemberében megtartott adományozási akcióban az eleki intézmény számára összegyűjtött támogatásokat átadja.

Kerekes Gáborné, az intézmény igazgatója a tőle megszokott és mindenkor tapasztalt természetes kedvességgel, közvetlenséggel és nyitottsággal fogadta az egyesület elnökét, aki az ajándékokat /adományokat?/ az intézmény számára hivatalosan átadta. A gyermeknevelő intézet egyébként tágas irodája kis híján szűknek bizonyult, mire az ajándékokat az ott dolgozók /az igazgatónőt és az egyesület elnökét is beleértve/ bepakolták, -cipelték, s ott felhalmozták. Csupa-csupa jó és hasznos dolgokat tartalmaztak a dobozok, zsákok: tisztálkodási- és tisztítószeres garmadát, ágyneműket, szőnyeget, csokoládét halomszámra, játékokat, s ki tudja még mi mindent.

dr. Edvi úr őszintén érdeklődő ember. Tudakolta az igazgatónőtől, hogy Eleket hol is kell elhelyezni a térképen, hány gyermek van az intézményben, milyenek az adottságaik, talán még a hó- és útviszonyokról is kérdezett. Igaza volt, hiszen - mint mondta - még estig kb. 400-450 km-t kell megtenniük, s a jelenlegi útviszonyok nem túl kedvezőek. Hasonló adományokat visznek még Kerekegyházára, Szentésre és Nagymágoocsra is, és csak azután térhetnek haza.

Bizonyára örömmel és sok szeretettel teszik mindezt a fáradsággal együtt is, mert ADNI /bárkinek/ nagyon jó érzés, de gyakran kötelesség is, különösképpen akkor, ha gyermekekről van szó!

Kerekesné igazgatónő készséggel válaszolt az elnök úr kérdéseire. Többek között az is kiderült, hogy az ország 10 intézménye jutott abba a szerencsés helyzetbe, hogy a gyermekmentő szolgálat adományaiból részesülhetett, így közöttük az eleki gyermeknevelő intézet is. Megtudtuk, hogy az ország minden részéből érkeztek az ajándékok, s ebben nagy szerepet játszott a karácsonyt megelőző időben az MTV által sugárzott felhívás is. Az igazgatónő minden adományozónak az MTV, az ETV jelenlévő kameráin keresztül, valamint az írott sajtó képviselőin keresztül is köszönetet mondott mindenért az általa vezetett intézmény nevében. Kiderült az is, hogy igen jó kapcsolatot tartanak fenn a gyermekmentő szolgálat magyarországi egyesületével, mert a korábbi években is részesült az intézmény különböző adományokban /pl. számítógépek és egyebek/.

Ezt követően az igazgatónő dr. Edvi Péter elnöknek bemutatta a gyermeknevelő intézetet, ezzel lehetőséget adva a gyermekekkel való közvetlen találkozásra, beszélgetésre is. Bárhová lépünk az intézetben, mindenhol nyugodt, kiegyensúlyozott, dolgozókkal és gyermekekkel találkoztunk, és mindehol patika tisztasággal! Dicséretes.

Ezután a kis teherautó továbbgördült, hiszen terhét, rakományát várják még Kerekegyházán, Szentesen és Nagymágoocson is az apróságok.

dr. Edvi Péter és munkatársai előtt azon a napon még hosszú út megtétele állt. Szívvel és szeretettel teszik a dolgukat mindannyian. Köszönet és hála gyermekmentő szolgálatukért! A havas, latyakos úton kívántunk számukra szerencsés hazatérést, jó egészséget, nemes tevékenységükhöz sok-sok sikert. Kívánunk még rájuk boldogan tekintő, mosolygó gyermekarcokat! Kell ennél több? Hiszen tudjuk: munkájuknak ez az értelme, lényege és díja!

T.R.K.

Az elgondolások gyakorlattá formálása

Az, hogy az illető önkormányzatok foglalkoztassanak-e közhasznú munkásokat, a kezdeményezés óta egy pillanatig sem képezte komoly vita tárgyát. Valamennyi érdekelt belátta, hogy a munkanélküliség részbeni felszámolásának erre a formájára igenis szükség van. Minden elméleti program akkor nyeri el létjogosultságát, amikor a papírra vetett gondolatok gyakorlati formát öltenek, vagyis megtörténik a megfelelő kivitelezés. Ha belegondolunk, ez képezi a legnehezebb folyamatot. Nem kell különösebb fantázia ahhoz a megállapításhoz, hogy a közhasznú munkások népes táborában különböző képzettségű, iskolázottságú, munkamorálú egyének találhatók, akikkel közös nevezőre kell jutni ahhoz, hogy a foglalatosságuk eredménnyel is kecsegtessen. Az említett témakör egyfajta feltérképezésére /milyen feladatokat végeztek el az utóbbi években/ kértük Botás Jakabot, a városi önkormányzat közhasznú munkásainak csoportvezetőjét.

Előljáróban megemlítette, hogy ezt a feladatot 1998 óta látja el. Előtte is a polgármesteri hivatal hatáskörében tevékenykedett, ez a szál egyébként 18 évre nyúlik vissza. Az egyes munkálatok irányításához a szükséges szakismereteken túl megfelelő emberismeretre, alkalmazkodó képességre is szükség van. Szinte minden egyes dolgozóval meg kell találni a közös hangot ahhoz, hogy a különböző feladatok végzése zökkenőmentes legyen, és természetesen eredményt is produkáljon. Az említett időszakban - 1998-tól napjainkig - mintegy 300 ember munkáját irányította. A munkanélküliség ezen módozatú felszámolása 1 hónaptól 9 hónapig terjedhet. Elmondható, hogy az említett létszám nagyobb hányada megfelel a kívánalmaknak, mintegy 10 %-uk viszont igen nehezen kezelhető. Ami pedig az elért eredményeket illeti: az eltelt időszakban - konkrétan az utóbbi 3 esztendőben - a közhasznú dolgozók foglalkoztatásával többek között a város 12 utcájában épült betonút, ez közel 3000 méternek felel meg. Az útépítő programban mintegy 100 ember vette ki részét. Az úthálózat bővítésével párhuzamosan új járdák létesültek, amely 10 utcát érintett és mintegy 1000 méternek felel meg, miközben közel 60 munkás foglalkoztatását biztosították. Az említett programokon túl folyamatos a parkok karbantartása, a sportpálya körüli teendők elvégzése is feladatuk. A megszokott kerékvágást nem várt természeti jelenségek zavarhatják meg, hamarjában két ilyen jellegű példával is szolgálhatunk. Még nagyon sokan emlékeznek a 2000 decemberében és 2001 januárjában lezajlott belvízre. Ennek elvezetése /szivattyúzás/ komoly megpróbáltatások elé állította a dolgozókat, akik megfeszített munkával lettek úrrá a kialakult helyzeten. Derekas munkájukat csak karácsony napján szüneteltették, az újév napja azonban már a munkában találta őket. A 3 hetes - éjjel-nappali műszakváltásokkal - küzdelemben 20 ember vett részt, erőfeszítésüket végül is siker koronázta. A mostani télen a nagy mennyiségű havazás tette próbára a városi önkormányzatot, általa pedig a közhasznú munkásokat. Az időjárás szabta programban mindössze 8 dolgozó vett, illetve vehet még részt, lévén, hogy cikkünk január utolsó napjaiban íródott. Az érintettek tevékenysége szükség szerint hajnali 4 órától késő estig tartott. Már most a közeljövőre gondolnak. Mi lesz, ha ez a tetemes mennyiségű hó elolvad? A kérdésre hamarosan választ kell találni. Beszélgetésünk végén arról érdeklődtünk Botás Jakabtól, hogy mivel tölti szabadidejét, miképpen készül a soron lévő munkanapra. Először mosolyogva megjegyezte, hogy jószerével nincs is szabadideje. További érdeklődésünkre elmondta, hogy szívesen nézi a televízió műsorait, illetve hallgat zenét, ez utóbbi minden műfajra értendő.

B.N.

A tél szebb arca

Emlékezhetünk, volt olyan tél, amikor a hónap nem volt se híre, se hamva. Valljuk be őszintén: nem volt az igazi. A fehér hólepel a tél sajátossága, egyszersmind varázsa. A mostani télre e tekintetben nem panaszkodhatunk, a "Tél Ezredes" ugyancsak kirázta bundáját. Egy kissé túlságosan is. A túlzott mennyiségű hó komoly gondokat okozott az ország életében, települések záródtak el a külvilágtól, problémák keletkeztek a közlekedésben. Mindezek mellett minden halandó ádáz harcot folytatott nap mint nap. Gondoljunk csak a hóeltakarításra. Kezdetben még lelkesedett az ember, de később már inkább kín volt, mint öröm. Ez a tél csúnyább arca, mert igenis van neki szebb is. Ez a szebb inkább a fiatalabb nemzedék, a gyermekek életében valósult meg. Gondoljon csak ki-ki a saját gyermekéveire, amikor hóvárat, hóembert építettünk, hógolyóztunk, szánkáztunk, korcsolyáztunk, vagy csak egyszerűen csúszkáltunk a jegessé dermedt talajon. Manapság már ilyen szempontból egy kissé elcsendesedett a világ, kevésbé látni szánkázó gyermekereget, de létezik az, hogy a technika vívmányai teljesen kiszorították életünkéből a természetes életmód iránti vágyat. A bennem motoszkáló kérdésekre természetesen választ szerettem volna kapni, és kitől, ha nem a legilletékesebbektől, a fiataltól. Találomra szólítottam meg két általános iskolai tanulót, mondják el, hogy ezekben a havas napokban mivel töltik szabadidejük egy részét, természetesen a tél e sajátosságainak figyelembe vételével.

Nagy Attila igazából nem szereti a telet, bár különösebben nem viszolyog tőle. De, ha már egyszer tél van, és ehhez vastag hótakaró párosul, igyekszik jól érezni magát. A lehetőségek közül elsőként a hógolyózást említette meg. Ez különösen a puha hóhullásba nyeri el kívánt hatásfokát, amikor a hópelyhek lazább kézmozdulatokkal is szilárdan összeállnak. Természetesen nem lehet hosszabb ideig hógolyózni, az ember ujjaiiba beleüthet a hideg, és ez erős fájdalommal jár. Ekkor kéznél van a szánkó, s már csak társat, társakat kell találni a kellemes szórakozáshoz. Ez sem jelent különösebb gondot, és ez biztosíthat egy-két órás felhőtlen időtöltést. A csendesebb órákban hóembert lehet építeni. Attila az idén sem hagyta ki a repertoárjából, fél órás hógyúrás, formálás után emberpalánta nagyságú hóember állt az udvaron. Ellátta a szükséges kellékekkel: fazék került a hóember fejére, seprű a kezébe, a szemét széndarab, az orrát egy fadarab helyettesítette. Az utóbbi időben a lassú felmelegedés következtében a hóember valamelyest veszített sudár termetéből, igaz, csak néhány centiméterrel húzódott össze. Attila segített a hóeltakarításban, és nem csak szüleinek, de nagyanyjának is. Nem tagadja, fárasztó foglalatosság a hódúrás...

Kulik Sándor Attilával ellentétben, szereti a telet. Hó teszi romantikussá az évszakot, és ez adja a lehetőségek széles választékát is, amit Sándor igyekszik kihasználni. Először is itt van a hógolyózás. Az iskolai elfoglaltság után összeáll a kis csapat: Laci, Zoli és Misi, ezután kezdődhet a csata. Repülnek a hógolyók. E mókázás természetesen nem torkollhat unalomba, időben kell váltani, ez esetben a hógolyózást a hóember-gyártást. Az egy órás művészi beavatkozás, aztán meg is van az eredmény: délceg hóember formájában. Mindezek után még mindig marad idő egy kiadós szánkázásra. Nem egymást vontatják a ropogós havon, hanem kihasználva a kínálkozó lehetőséget, a lódombról lejtének alá. A távolság jelentősnek is titulálható, tíz méteresre tehető, nem beszélve arról, hogy felettébb

szórakoztató. Nem szórakoztató, de szükségszerű tevékenység, ezt is el kell végezni, a hóeltakarítás embert próbáló folyamatát. Sándor számára ez nem jelent gondot, örömmel lapátolja a havat, és mivel folyamatosan végzi nem “ég” körmére a munka. Nagyjából elégedett a téli kikapcsolódás tárházával, azért megemlíti egy korcsolyapálya kialakításának fontosságát a városban. Nem milliós beruházásra gondol elsősorban, csupán a nádasban egy sima jégfelület megvalósítására.

B.N.

Adomány megköszönése

Gerhard Stengel úr neve már nem ismeretlen Eleken. Adományai már többször eljutottak településünkre. Legutóbb 2002. december végén kaptunk a FERRERO cégtől Kinder-tojásokat, csokoládét, valamint Cherry bon-bont. Ebből a szállítmányból az óvodák, a hivatali dolgozók és az Eleki Németek Egyesülete részesült.

Az egyesületben előzetes névsor alapján osztottuk el a küldeményt 2003. január 24-én, így mindenkinek jutott egy kis rész belőle. Az átadásról fényképfelvételek is készültek.

Minden megajándékozott nevében köszönetünket fejezzük ki az adományozónak.

Nádor Mária

Emlékek könyve

A nemrégiben befejeződött magyar millenniumi megemlékezések /2000-2001/ nyilván több embert arra sarkallt, hogy családjuk számára megírják saját történetüket az írásos emlékek és a szóbeli visszaemlékezések alapján. Ezek a többnyire kéziratban lévő, de igen sok érdekes dolgot tartalmazó, nem csupán családtörténeti munkák különösen fontosak, mert többnyire egy soha vissza nem hozható világról szólnak, mint amilyenek pl. az eleki Braun családé is, mely munkák 2001 novemberében készültek el.

Most mi az Emlékek könyve első részét szeretnénk bemutatni. A Budapesten 2001. november 1-jén elkészült munkának ez az alcíme: A Braun család 1700-2000. Az 55 számozott oldalnyi mű szerzője a ma a fővárosban élő Ament Andor.

Az előszóban többek között erről is olvashatunk:..."az Ament, Braun, Hammer, Strifler családok leszármazottai és barátaink még 1999 karácsony táján elkezdtek feleleveníteni a már feledésbe menő szép és tanulságos családi emlékeinket."

A tragikus történelmi események miatt ezek a családok majdnem minden kontinensre szétszóródtak. / Ez a négy család régi eleki családnak tekinthető, és kb. 300 éves múltjuk van, a szerző még azt is kiszámolta, hogy az elődeik száma 2046 fő! /

Mint minden családtörténeti munkában, ebben is az egyik legérdekesebb rész a családfa. Az eleki Braunok őseinek Braun Lőrincet és Brehm Anna Margitot tartják, akik még a XVII. században születtek német földön.

Az önkéntes, illetve a “kevésbé önkéntes” névmagyarosítás miatt így változtak a családon belüli nevek: Bánó /Braun/, Sarlós /Schlachter/, Majtényi /Mahler/, Szelényi /Reisz/.

A következő részben a családfa részletesebb bemutatása következik, így a régmúltból megérkezünk a jelenbe.

Ami utána következik tényleg “csemege”, mert részleteket olvashatunk Braun Ferenc

/1858-1946/ naplójából, amit eddig valószínűleg csak a családtagok olvashattak, pedig minden érdeklődő számára is tartalmaz rengeteg új dolgot. /Braun Ferenc az Eleki Első Takarékpénztár igazgatója volt 35 évesen. Az egykori takarékpénztár épülete ma is áll, a középiskola leánykollégiumának ad helyet./

Mivel a Krónika következő számaiban még többször szeretnénk foglalkozni a naplótöredékekkel, ezért most “csak” néhány részletet szeretnénk közreadni. Az 1920-as évben pl. ezeket találjuk: “Április 30-án vonultak át délután az utolsó román csapatok. Május 2-án megszállták a községet a magyar katonák, mert a legények nem mentek sorozásra. Másnap aztán a főbűnöket a piactéren megbotozták. Június 8-án volt Lujza lányom esküvője Hammer Palival.”

1928-ban földrengés volt Eleken, melyről ezt olvashatjuk: “Augusztus 14-én reggel 3 perccel fél 7 előtt és fél 7 után egy perccel enyhe földrengés volt.”

Az 1934-es püspöki látogatásról pedig ezeket jegyezte fel Braun Ferenc:

“Május 4-én ünnepelték a plébánia létesítésének 200. évfordulóját. 25-én bérnyújtás volt, Glattfelder püspököt a Kétegyházi úton emelt diszkapuval fogadták.”

Ezután szintén egy igen érdekes visszaemlékezést találunk. Lonci néni elbeszélése./ Dr. Singer Ferencné Walthier Ilona 1914- / . Most ebből is csak egy részletet nézzünk, mert a későbbiekben ezzel is szeretnénk még foglalkozni.

A népesedési helyzet igen imponáló volt egykoron Eleken: “Meg akarom említeni, hogy Eleken igen nagy volt a gyermekáldás. Egy családban nyolc-tíz gyerek is született, de akkor még nagy volt a gyermekhalandóság, és néha egy családban nem maradt meg csak négy-hat gyerek. De válás nem volt a községben. Egyről tudok a ‘14-es háború után...”

Majd egy Walthier Eliz-vers következik, hisz’ az 1983-ban meghalt eleki születésű költőnő testvére szerencsére még ma is él, ő “Lonci néni”!

Mivel Eleken egykoron nagyon sok azonos nevű család élt, fontos volt használni megkülönböztető, vagyis ragadványneveket is. Ebben a családtörténeti munkában is találhatunk elég sokat. Ezek a nevek az időseknek sokat mondanak, de mivel itt nem írták le, hogy mi van a nevek jelentése mögött, így most mi is csak közölni tudunk néhányat minden magyarázat nélkül. Ament-pl. Mihaluc, Hammer-pl. Uhu, Ruck-pl. Dolláros. /Volt olyan időszak Eleken, amikor 345 embert hívtak Striflernek /32 ragadványnév/, 296-an viselték a Ruck nevet /16 ragadványnév/, és 246-ot pedig Braunnak hívtak /16 ragadványnév/, de száz fölött voltak a Wittmannok, Mählerek, Hoffmannok, Klemmek, Reiszok, Amentek is/

Ebből a rövid kis munkából is az derül ki, hogy milyen szép feladat /lenne/ megírni valakinek a saját családja történetét, hisz ebből az utódok sok mindent megtudnának a hazáról, családról, de még sok másról is.

Rapajkó Tibor

Lovasbál

Az Eleki Szabadidős Lovas Klub 2003. január 18-án rendezte meg az immár hagyományosnak tekinthető lovas bált. A rendezvényen több mint 150 meghívott személy vett részt és érezte jól magát, akik többnyire a megye különböző településeiről érkeztek.

A meghívottakat Barna Gergely klubelnök köszöntötte, majd értékelte az elmúlt esztendő

eseményeit, eredményeit. A rendezvényen részt vett Pluhár László polgármester úr is, aki köszöntötte a megjelent vendégeket, akik között több versenyző, megyei és magyar bajnok is található volt. Az est vendége volt még Szabó Zsuzsa a Békésmegyei Lovasszövetség titkára és Susánszky Pál a díjugrató szakág elnöke. A vacsorát követően hajnalig tartott a mulattság. A jó hangulatról a szabadkígyósi zenekar gondoskodott.

Lantos Mihályné

Akik idejében elkezdték

A sportban nem új keletű az a gyakorlat, hogy idejekorán el kell kezdeni az adott sportág alapelemeinek megismertetését. Hogy ezzel kapcsolatban példával is szolgáljunk: az 1970-es évek elejétől - a feltárható anyagok függvényében - megkülönböztetett figyelemmel kísérem az AFC Ajax Amszterdam labdarugó egyesület politikáját. Az utánpótlás nevelésére mindig is nagy hangsúlyt fektettek, fektetnek mind a mai napig, nem csak az elméletben, hanem nagyon is a gyakorlatban. A klub gazdálkodásának egyik nem elhanyagolható erőforrását a kinevelt játékosok eladása után járó eszközök biztosítják. Persze, ez az érem egyik oldala, a másik ennél lényegesen hétköznapiabb: a gyermekekkel - amíg megszerzik a kellő tudást, tapasztalatot - nagyon sokat kell foglalkozni. Ez komoly munkát jelent, amelyet nem föllángolásként, hanem nagyon is folyamatosan kell végezni. Ismerve a honi sportéletet, ez sokaknak elveszi a kedvét. A pozitív példára pedig fel kell figyelni, pláne, ha ez a környezetünkben tapasztalható. Csütörtökönként a kora délutáni órákban Törzsök Ildikó tanítónő irányítása mellett leánykák gyakorolnak tornaszereken az általános iskola sportcsarnokában. Érdeklődésünkre Törzsök Ildikó elmondta, hogy az alsó tagozatos tanulók által alkotott szertorna-csoport az előző tanévben kezdte el tevékenységét. E folyamat első lépcsőfokaként az idén ősszel ismét elkezdődtek az edzések. Megtudtuk, hogy átlagosan 15 tanuló látogatja a foglalkozásokat, amelyeket csütörtökönként tartják másfél órás időtartammal. Az érintettek három kategóriában - talaj, gerenda, szekrényugrás - készülnek az egyes versenyekre. Ezen megmérettetések: házi-, megyei- és országos rangú versenyek. A házi bajnokságon dől el azon versenyzőknek a névsora, akik a megyei versenyen képviselik az eleki alapfokú oktatási intézményt. Elméletileg a megyei versenyről "váltható" belépő az országos seregszemplére. Régebben nem volt ritkaság, hogy valakinek sikerült ez a bravúr. Manapság viszont lényegesen lecsökkent ennek a lehetősége. A miéltre elmondható, hogy egykoron a szertornászok 2 "A" és "B" minőségű csoportot képeztek, az "A" kategóriába tartoztak azok, akik az oktatási intézmény profiljához illően több edzésen gyakorolhattak, míg a "B" csoportba tartozók viszont csak a délelőtti oktatás után látogathatták az edzéseket. A két kategória képviselői külön-külön versenyen döntöttek az országos bajnokság részvételi jogáért. Egy nagyon is megkérdőjelezhető határozattal az illetékesek eltörölték ezt a minősítési határvonalat, azaz az "A" és "B" csoport tagjai közös seregszemplén döntenek a helyezési sorrendről, ezzel pedig a továbbjutásról. Nem kell szakembernek lenni ahhoz, hogy megállapítsuk, kik az esélyesebbek. Mindennek ellenére Törzsök Ildikó jelezte, hogy a végső cél mégiscsak az, hogy tanítványai eljussanak az országos seregszemplére. Az alapvető elképzelés viszont változatlan: a gyermekekkel megszerettetni a mozgáskultúrát,

amelyhez az egészséget életvitel párosul. A szertorna-csoport tagjainak névsora egyébként a következő: Hoffmann Alexandra, Lampert Éva /versenyző, megyei seregszemlén képviselte az iskola színeit/, Brád Georgina, Nagy Boglárka /versenyző/, Mészáros Rafaella /versenyző/, Vigyikán Tamara, Kiss Mariann, Lázár Gabriella, Botás Leila, Laiter Alexandra.

Törzsök Ildikó az alsós tagozatos leányok szertornacsoportja mellett ennek a korosztálynak aerobic foglalkozásokat is rendszeresen tart. A csoport jelentős hányadát a szertorna-csoport tagjai képezik. Az aerobic foglalkozásokat a helyi Reibel Mihály Városi Művelődési Központban tartják hétfőn és szerdán egyformán 45 perces időtartammal. A megtanultakat a város különböző rendezvényein, valamint a szomszédos települések - Kétegyháza, Lökösháza - egyéb fellépésein kamatoztathatják a mozgáskultúra ezen művelői. Az aerobic csoport tagjai: Lampert Éva, Nagy Boglárka, Laiter Alexandra, Mészáros Rafaella, Vigyikán Tamara, Kis Mariann, Simonka Mónika, Szűcs Vivien, Kocsis Veronika, Gulyás Hanna, Ferenczi Anna, Nán Éva, Botás Eszter, Ruck Ella.

Az általános iskola szertornát kedvelő felső tagozatos tanulói számára is adtak a lehetőségek, rendszeres foglalkozások keretében üzhető a sportág. Az általános iskola sportcsarnokában Nagyné Nádor Gabriella tanárnő vezetésével minden héten - kedden és pénteken - másfél-másfél órás edzést tartanak a szakág művelői. A tanárnő egyébként 25 éve vezeti ezeket a foglalkozásokat. Még mielőtt azonban rátérnénk a szertornát kedvelők és művelők névsorára, utaljunk a soron lévő rendezvényre, amely a házi bajnokság lesz, az időpontja február közepe. E seregszemléről, terveink szerint, beszámolunk az Eleki Krónika olvasóinak, és akkor jöjjön a névsor: Lajos Beáta, Szekeres Brigitta, Ramasz Beáta, Erdődi Zsuzsanna, Nedró Anita, Csontos Renáta, Tóth Ágnes, Szabó Ágnes, Bágy Zsuzsanna, Erdős Henrietta, Kecskés Andrea, Mány Éva.

B.N.

A szeretet legendája

A február 14-ei Valentin, vagyis Bálint napja már több, mint egy évtizede nálunk is a szerelmesek, a szeretet ünnepe is. Mint láthatjuk, nagyon gyorsan sokan elfogadták ezt a Nyugatról érkezett szép szokást. Igaz, többen továbbra is csak fanyalognak, mert csak ennek a szép dolognak is főképpen az üzleti részét nézik, pedig hazánkban is komoly kultusza volt, illetve van a keresztény vértanú, Valentinusnak is.

A legendák szerint Valentinus 253-ban /2003-ban van ennek az 1750. évfordulója/ vagy 269-ben halt meg. A Legenda aurea /Bp. 1990. 333 o./ szerint Bálint egy tiszteletre méltó pap volt, aki egy előkelő római vak leányának visszaadta a látását, de mégis lefejezték. A prefektus szavai így maradtak fenn: "Csodálom, hogy azt mondd: Krisztus a világosság. Viszont ha az én lányomat, aki régóta vak, megvilágosítja, megteszem, amit csak kívánsz." Majd ezzel folytatódik a legenda: "Akkor Bálint imádkozva visszaadta a vak leány szeme világát, és abban a házban mindenkit megtérített. Azután a császár az Úr 253. esztendeje körül lenyakasztatta."

Az is érdekes, hogy főképpen a germán népek tudatában Valentinus alakja összeolvad Dél-Bajorország egykori püspökével, Szent Valentinusszal, aki viszont 475 körül halt meg. Vannak olyan kutatók is, akik a február 14-én ünnepelt római áldozópap és vértanú

legendáját nem is tartják hitelesnek. /Pl. Fekete Antal: Keresztnevek, védőszentjeink. Bp. 1974.261 o./

Mindeztől függetlenül elmondható, hogy 1522-ben Szegeden a Bálint volt a legkedveltebb keresztnev, de volt ilyen családnév is. Besztercebányán, Szentkereszten, Győrén, az ottani templomok pedig védőszentjüknek választották.

A XVIII. században a betelepülő németek - főleg a Délvidéken - magukkal hozták Bálint iránti tiszteletüket is, ami azzal bizonyítható, hogy úgy tartották, Bálint a betegek, Vendel a jószág oltalmazója, Mária pedig az új hazába induló jámbor bajor nép vezérszereplője.

Mivel Bálint napja már a farsang, a tavaszvárás idejére esik, valószínűleg ezért válhatott a szerelmesek napjává is. /Elsőként Franciaországban, Belgiumban, Angliában és az USA-ban./

Bálint Sándor az 1977-ben megjelent Ünnepi kalendáriumának I. kötetében /527 o./ többek között ezt a néphagyományt is találjuk: Az elekiek azon a napon, amelyre Bálint napja esik, egész esztendőben ültetnek aprójószágot. Bálint reggelén a jószág itatóvizébe szenteltvizet csöppentenek."

Rapajkó Tibor

Közvetlenül a befejezés előtt

Hamarosan befejeződik a még tavaly novemberben elkezdett teremlabdarúgó-bajnokság küzdelemsorozata. A fordulók előrehaladtával nem csökkent a lendület, a mérkőzések nem laposodtak tusakodássá. Paprikás hangulatú találkozókön döntenek az érintett csapatok a győzelemért járó három bajnoki pont sorsáról, illetve a helyezési sorrendről. Ez a folyamat különösen a nézők szempontjából fontos, mert a küzdőtéren a játékosok a játék hevében akkor is izgalmasnak találja a mérkőzést, ha az egy objektív szemüvegen keresztül langyos totyogás.

Apropó: nézők. Az eddigi tudósításainkban, a játékosok kerültek fókuszba. Mit ér egy labdarúgó torna nézők nélkül? Tehetnénk fel a kérdést. A beavatottak kapásból tudják a választ: édeskeveset. Mindent összegezve: a szurkolók véleményére adni kell. Mi is ekképpen cselekedtünk, amikor megszólaltattuk Budai Szabolcsot, akinek játéktudása, technikai adottsága szavatolhatná, hogy bármelyik csapatban szerepet vállaljon.

Szabolcs érdeklődésünkre elmondta, hogy szabadideje függvényében ellátogat a sportcsarnokba és megnézi az aktuális összecsapásokat. A játéktéren tapasztalható találkozók átlagszínvonalával elégedett, ez elsősorban a játék ritmusára értendő. Ami viszont a látványosságot illeti: ezen a téren már vannak hiányosságok. Haladjunk lépésről lépésre. Tény, hogy a palánkszisztémával felgyorsult ugyan a játék, de elveszti igazi varázsát, mert azt minden sportágkedvelő, szakember kivétel nélkül vallja, a futball igazi látványosságát a technikai alakítások adják. A felgyorsult játékkal ez utóbbi elem szenved csorbát. Mindezzel párhuzamosan a játékvezetői felfogás is inkább segíti a durva játékot, mintsem védené a technikai megoldásokat. Ezzel a játék igazi szépsége korlátozódik, mert még ha egy-egy játékos meg is próbálkozik szellemesebb megoldással, az első durvább leszerelése után lemond erről, már csak a testi épsége miatt is. Ezek után marad a "birkózás", amire egy kívülálló nemigen kíváncsi. A bajnokságban résztvevő csapatok többsége sajnos e csoportba sorolható, azért akad még egy-két olyan alakulat, amely a szellemes, játékos, technikás futball megvalósítására törekszik, ezek közül ő a Thuróczy

Diszkont csapatának szurkol. Végezetül Szabolcs megemlítette, hogy a teremlabdarúgó-bajnokságra szükség van a városban.

Budai Szabolcs kedvenc csapata, a Thuróczy Diszkont jól szerepelt a seregszemplén, dobogós, harmadik helyen várja az utolsó két fordulót, és játékerejét ismerve minden bizonnyal az élmezőnyben fejezi be a megmérettetést. Ezek után pedig nézzük az utóbbi mérkőzések rövid beszámolóit:

VIII. forduló:

Amatőr - Cselesek 3-5, góllövők: Keller, Wengerter /2/, illetve Szabó /4/, Botás Z.

Sörsasok - Másnaposak 12-2, góllövők: Séllei, Dávid, Szűcs /3/, Tóth /2/, Fehér, Labos /2/, Csúz, Kohut, illetve Gémes, Nádor.

Lakhandy - Bigi Boy 9-4, góllövők: Pap /5/, Ancsin, Petruzsán /2/, Ferenczi, illetve Popucza, Kimpián, Krisán, Rostás R.

Fc Border Guard - Fc Malom 6-2, góllövők: László /2/, Baráth /2/, Botás /2/, illetve Márk, Kapocsán.

Ez+Az - Lökősháza 4-7, góllövők: Focht /3/, Fürjesi, illetve Stir A., Stir G. /4/ Gál, Gyebrovszki, illetve Pál, Fodor /2/.

IX. forduló:

Bigi Boy - Sörsasok 1-15, góllövők: Popucza, illetve Tóth /4/, Belicza /3/, Labos /4/, Szűcs /2/, Sándor, Csúz.

Lökősháza - Cselesek 7-1, góllövők: Borsi A. /2/, Stir, Borsi I. /3/, illetve Botás P.

Fc Malom - Másnaposak 15-2, góllövők: Lénárt /3/, Donnert, Márk /2/, Kapocsán /3/, Thuróczy /3/, Tereszán /3/, illetve Stumpf /2/.

Thuróczy Diszkont - Amatőrök 20-0, góllövők: Elekes 2/, Gyulai /3/, Dobray Zs. /8/, Hotya /2/, Stir /2/, Pataki, Lakatos és egy öngól.

Lakhandy - Tölgyfa Söröző 2-6, góllövők: Ancsin, Boros, illetve Gál /3/, Popucza M., Resetár és egy öngól.

Fc Border Guard - Ez+Az 6-2, góllövők: Rung, Domsik, Szincsák, Baráth /2/, Stir, illetve Focht, Germán.

X. forduló:

Másnaposak - Amatőrök 4-6, góllövők: Nádor, Bloch /2/, Gémes, illetve Szabó, Kovács, Domokos, Buksa /2/, Keller.

Cselesek - Tölgyfa Söröző 1-12, góllövők: Szabó, illetve Popucza M., Gál /4/, Popucza Gy., Mózer /5/, Resetár.

Lökősháza - Fc Border Guard 1-2, góllövők: Stir, illetve Szincsár /2/.

DSE - Ez+Az 2-8, góllövők: ifj. Kovács S., Kovács Z., illetve Fürjesi, Germán /4/, Mészáros, Somogyi /2/.

Fc Malom - Lakhandy 2-2, góllövők: Thuróczy, Lénárt, illetve Boros, Ferenczi.

Bigi Boy - Thuróczy Diszkont 3-7, góllövők: Krisán, Nagy, Rádai, illetve Dobra A., Lázok /2/, Gyulai, Dobray Zs., Puskás, Erdei.

XI. forduló:

Amatőrök - Sörsasok 4-11, góllövők: Wengerter /4/, illetve Szűcs /4/, Uhrin, Csúz, Séllei /2/, Kohut /2/, Dávid.

Tölgyfa Söröző - Másnaposak 11-3, góllövők: Resetár /3/, Sarkadi /2/, Popucza M., Bálint /3/, Popucza Gy., Botás, illetve Gémes, Nádor, Bloch.

Lakhandy - Lökősháza 7-3, góllövők: Ancsin, Kriszte /2/, Szeidler /3/, Petruzsán, illetve

Stir /2/, Borsi.

Fc Border Guard - DSE 2-3, góllövők: Domsik, Vas, illetve Kovács S., Hoffmann, dr. Nagy.

Ez +Az - Cselesek 3-2, góllövők: Germán, Pugymer, Fürjesi, illetve Szabó, Hack.

Thuróczy Diszkont - Fc Malom 2-1, góllövők: Lakatos, Gyulai, illetve Lénárt.

E mérkőzések után a táblázat állása ekképpen módosult:

1.	Sörsasok	10	9	1	0	89-24	28	/+65/		
2.	Tölgyfa	Söröző	10	9	0	1	85-29	28	/+56/	
3.	Thuróczy	Diszkont	10	8	0	2	72-28	24	/+44/	
4.	Fc	Malom	11	5	2	4	74-40	17	/+34/	
5.	Lakhandy		10	5	2	3	51-46	17	/+5/	
6.	Fc	Border	Guard	10	5	1	4	31-17	16	/-6/
7.	Lökösháza		10	5	0	5	46-46	15	/-2/	
8.	Ez+Az		10	4	0	6	46-56	12	/-10/	
9.	DSE		10	4	0	6	31-45	12	/-14/	
10.	Bigi	Boy	10	4	0	6	36-57	12	/-2/	
11.	Másnaposak		10	3	0	7	35-75	9	/-40/	
12.	Cselesek		10	1	0	9	20-66	3	/-46/	

13. Amatőrök 11 1 0 10 30-89 3 /-59/

A legeredményesebb játékosok pillanatnyi felsőházas sorrendje: 20 találatos: Kapocsán Attila /Fc Malom/, 19 gólt ért el: Gál Attila /Tölgyfa Söröző/ és Labos Pál /Sörsasok/, 18 találatot szerzett: Bálint György /Tölgyfa Söröző/, 17 gólt jegyzett: Dobray Zsolt /Thuróczy Diszkont/, 16 gólt ért el: Lénárt Zsolt /Fc Malom/, 15 góllal járult csapata sikeréhez: Tóth Attila /Sörsasok/.

B.N.